

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਜਦੋਂ ਵੀ ਸਮਾਂ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਇਕੱਠ ਵੱਚ ਬੈਠ ਸੱਚੇ ਮਾਸ਼ੂਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਉਕਿ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲੇਗੀ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਮਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੜਾ ਅਲਬੇਲਾਪਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
- ਉਤਰ:- ਕਈ ਬੱਚੇ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਵੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਹੀ ਹਾਂ। ਯਾਦ ਦੀ ਮਹਿਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਯਾਦ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਅਲਬੇਲਾਪਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਬੱਚੇ, ਜੇਕਰ ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਸਥਾਈ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਘੁਟਕਾ ਨਹੀਂ ਆਏਗਾ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦੇਲੀਆਂ ਯਾਦ ਵੱਚ ਤੜਪਦੀਆਂ ਹਨ, ਦੰਨ - ਰਾਤ ਯਾਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਨਰਿੰਤਰ ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਤਕਦੀਰ ਜਗਾ ਕੇ ਆਈ ਹਾਂ ..

ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਓਮ ਸ.ਭੀ ਮਤਲਬ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ.ਭੀ ਸਵਰੂਪ ਹੋ। ਬਾਪ ਵੀ ਸ.ਭੀ ਸਵਰੂਪ ਹਨ, ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਵੀ ਸ.ਭੀ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਵੀ ਸਵਰੂਪ ਸ.ਭੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸ.ਭੀਧਾਮ ਵੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਵੀ ਉਥੇ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਰੱਬ ਵੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਰੱਬ ਹੈ। ਸੰਕਰ ਕੋਲੋਂ ਜੇਕਰ ਪੁੱਛੋਗੇ, ਪੁੱਛ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਪਰ ਸਮਝੋ ਸੁਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵੱਚ ਜਾਕੇ ਕੋਈ ਪੁੱਛਣ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਸੂਕਸ਼ਮ ਸ਼ਰੀਰ ਸਾਡਾ ਹੈ। ਸਵਿਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਮੇਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਂ ਉਧਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਉਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਕਰਮੰਦਰੀਆਂ ਦਾ ਅਧਾਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ - ਪਹਿਲੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਣੀ ਹੈ ਕਿ ਪਤੰਤ - ਪਾਵਨ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਤੰਤ - ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਸੰਸ ਬਣਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਮਹਾਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚ ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਚਨਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਰਚਨਾ ਵੱਚ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਰਚਨਾ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਰੱਚ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਂ। ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੱਥੇ ਆਉਣ। ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਾਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪਰ ਵਾਲਾ ਸੋ ਹੇਠਾਂ ਵਾਲਾ ਸੋ ਉਪਰ ਵਾਲਾ। ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ ਵਸਿਨੂੰ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਉਹ ਕੱਥੇ ਦੇ ਹਨ? ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੋ ਵਸਿਨੂੰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ ਹੀ ਸੋ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਫਰਿ ਉਹ ਹੀ ਸਾਰਾ ਕਲਪ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਆਕੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੈ। ਵਸਿਨੂੰ ਨੂੰ ਵੀ ਚਾਰ ਭੁਜਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਵਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵੱਖਾਇਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵੱਚ ਸ੍ਰੀ ਤੋ ਹੀ ਪ੍ਰਵਰਤੀ ਮਾਰਗ ਚਲਿਆ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਵਸਿਨੂੰ ਨੂੰ ਚਾਰ ਭੁਜਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ, ਉਹ ਸਰਸਵਤੀ ਐਡਾਪਟਿਡ ਬੱਚੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਨਾਮ ਲਖੀਰਾਜ ਸੀ, ਫਰਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੇ ਇਸ ਵੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰਾਧੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਇਆ, ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਸਰਸਵਤੀ। ਸਰਸਵਤੀ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋਈ ਲੌਕਿਕ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਲੌਕਿਕ ਬਾਪ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਿਬਾਬਾ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਅਡੋਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਅਡੋਪਟਿਡ ਰਲਿਡਰਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਮੁਖ ਕਮਲ ਤੋਂ ਰਚਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਤਾ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਤਿ ਹਮ ਬਾਲਕ ਤੇਰੇ, ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਕਰਪਿ ਸੇ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ... ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਕੇ ਬਾਲਕ ਬਣੇ ਹੋ। ਇਸ ਵੱਚ ਸਮਝਣ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਬੜੀ ਵਧੀਆ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋਈ ਸਵਰਗ ਦਾ ਰਚਿਤਾ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਣਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਓ ਕਉਕਿ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨਦੀਆਂ ਹੋ। ਸਾਗਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਦੀਆਂ ਨੂੰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਗਿਆਨ ਨਦੀਆਂ। ਕਲਕੱਤਾ ਵੱਚ ਬ੍ਰਹਮਪੁੱਤਰਾ ਨਦੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੈ ਕਉਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਗਰ ਨਾਲ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੇਲਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਮੇਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਸਾਗਰ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਪੁੱਤਰਾ ਦੋਨੋਂ ਕੰਬਾਈਡ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਚੇਤਨ, ਉਹ ਹੈ ਜੜ੍ਹ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ.ਸਤਰਾਂ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸ.ਸਤਰ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ, ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਵੱਚ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਸਨਾਨ ਨਾਲ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਸੁਖਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਰੋਬਰ ਅਸੀਂ ਸਤਿਗੁਰ, ਤ੍ਰੇਤਾ ਵੱਚ ਪੂਜਯ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪੂਜਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਹਾਂ। ਫਰਿ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੋ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵੱਚ ਆਏ ਫਰਿ ਸਤ੍ਰੀਯ, ਵੈਸ਼, ਸ਼ੂਦ੍ਰ ਬਣੇ। 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਬੱਲੇ ਉਤਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। 84 ਜਨਮ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹੀ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਖਾਦ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ, ਯੋਗ ਵੱਚ ਹੀ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਈ ਬੱਚੇ ਗਿਆਨ ਵੱਚ ਤੰਧਿ ਹਨ ਪਰ ਯੋਗ ਵੱਚ ਕੱਚੇ ਹਨ। ਬੰਦੇਲੀਆਂ ਯੋਗ ਵੱਚ ਛੁਟੈਲੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਚੰਗੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਵਾਸਤੇ ਰਾਤ - ਦੰਨ ਤੜਫਦੀਆਂ

ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਮਲਿਓ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੂਫ਼ਾਨ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਜਾਦ ਵੱਚ ਤੜਫਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤੜਫਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਘਰ ਬੈਠੇ ਉਚ ਪਦਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਦੀ ਜਾਦ ਵੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਹੀ ਮਲਿਓਗੀ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੱਚਾ ਗਰਭ ਵੱਚਿ ਨਕਿਲਣ ਦੇ ਲਈ ਤੜਫਦਾ ਹੈ। ਉਵੇ ਬੰਦੇਲੀਆਂ ਤੜਫਦੇ- ਤੜਫਦੇ ਪੁਕਾਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਇਸ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਕੱਢੇ। ਦਿਨ - ਰਾਤ ਜਾਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਮਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਲਬੇਲੇ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਜਾਕੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਾਂਗੇ, ਇਹ ਅੰਦਰ ਸਥਾਈ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਜਾਦ ਰੱਖਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਜਾਦ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਚਿ ਬਹੁਤ ਰਹਿਣਗੇ। ਜਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਘੁਟਕਾ ਖਾਂਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵੱਚਿ ਦੁੱਖ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਅਕਾਲੇ ਮੌਤ ਹੁੰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਦੁਖ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੀਨਾਂ ਵੀ ਸ.ਹੂਕਾਰ ਹੋਵੇ, ਦੁਖ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਅਕਾਲੇ ਮੁਰਤਿ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਜੁਗ ਵੱਚਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਕਾਲੇ ਨਹੀਂ ਮਰਦੇ, ਕਦੀ ਬੀਮਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੇ। ਸਮੇਂ ਤੇ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਆਪੋਹੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਸਰਾ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸੁਖਧਾਮ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕਲਪਨਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਕਹਿਣਗੇ, ਸਵਰਗ ਕੀਥੋ ਆਇਆ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵੱਚਿ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ ਫਰਿ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਖੇਡ ਭਾਰਤ ਤੇ ਹੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਪਾਵਨ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫਰਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਤ੍ਰੀਯ, ਵੈਸ਼, ਸ਼ੂਦ੍ਰ ਬਣੇ। ਹੁਣ ਫਰਿ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਵਰਗਸਨ ਚੱਕਰ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਇਹ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਰਥ ਵੱਚਿ ਆਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਸਤਿਜੁਗ ਆਦਿ ਵੱਚਿ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਸੀ। 84 ਜਨਮ ਲੈ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਰੱਥ ਵੱਚਿ ਆਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਸਤਿਜੁਗ ਆਦਿ ਵੱਚਿ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਸੀ। 84 ਜਨਮ ਲੈਕੇ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਨ ਫਰਿ ਬਾਪ ਨੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਮੈਡੋਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਸ ਤਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਲੈ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਫ.ਰਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਲਾਇਕ ਬਣਨਗੇ ਉਹ ਹੀ ਰਜਾਈ ਵੱਚਿ ਆਉਣਗੇ। ਇਸ ਵੱਚਿ ਮੈਨਰਜ਼ ਵਧੀਆ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਮੁਖ ਹੈ ਹੀ ਪਵਿਤਰਤਾ। ਇਸ ਤੇ ਅਬਲਾਵਾਂ ਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਤਿ - ਕਤਿ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਤੇ ਵੀ ਅਤਿਆਚਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਕਾਰ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਮਾਤਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਨਾ ਨਾਮ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਵੰਧੇ ਮਾਤਰਮ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ - ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਕਾਮ - ਚਿਤਾ ਤੇ ਉਤਰ ਗੋਰਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਵਕਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਹਥਿਆਲਾ ਵਕਾਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਨਰਿਵਕਾਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਕੈਸਲ ਕਰਵਾਏ ਗਿਆਨ- ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋ। ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਨਾਲ ਕਾਲੇ ਬਣੇ ਹੋ ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਨਾਲ ਗੋਰੇ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਰਹੋ ਪਰ ਪ੍ਰਤੀਗਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕੀ ਅਸੀਂ ਵਕਾਰ ਵੱਚਿ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਅੰਗੂਠੀ ਵੀ ਪਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ, ਬਾਬਾ ਵੀ ਹਨ। ਸਾਜਨ ਵੀ ਹਨ। ਸਾਰੀਆਂ ਸਤਿਵਾਂ ਦਾ ਰਾਮ ਵੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਰਘੂਪਤੀ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਇਹ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਪਾਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀਸਕ ਬਾਣ ਦਿਖਾਉਣਾ ਵੀ ਗ਼ਲਤ ਹੈ। ਚਿਤਰ ਵੱਚਿ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਰਿਫ ਲਖਿਣਾ ਹੈ ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਇਸ ਦਵਾਰਾ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਚੱਕਰ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੱਤ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਕਥਾ। ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਸੱਤ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੀ ਹੈ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅਮਰਕਥਾ ਵੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਮਰਪੁਰੀ ਵੱਚਿ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾਂਦੇ ਨਹੀਂ। ਮੁਰਤਿਲੋਕ 2500 ਵਰ੍ਹੇ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਤੀਜਰੀ ਦੀ ਕਥਾ ਮਾਤਾਵਾਂ ਸੁਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸਲ ਵੱਚਿ ਇਹ ਹੈ ਤੀਜਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਨੇਤਰ ਦੇਣ ਦੀ ਕਥਾ। ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਹੁਣ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੀ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਵੱਚਿ ਹੀ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਸਭ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲੋਕ ਫਰਿ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਇੱਕ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਇਹ ਸਭ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਭ ਰਾਂਗ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਮਥਿਆ ਅਭਿਮਾਨ, ਮਥਿਆ ਗਿਆਨ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬੀਦੀ ਮਸਿਲ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ, ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਵੱਚਿ ਸੰਸੇ. ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਸ਼ਿਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਜਰੂਰ ਸੱਤ ਹੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਸੰਸੇ.ਬੁੱਧੀ ਵੀਜਯਨਤੀ। ਉਹ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਗੇ। ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਵੱਚਿ ਹੀ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਖਾਣਾ ਪਕਾਉਂਦੇ ਬੁੱਧੀ ਬਾਪ ਦੇ ਵੱਲ ਲੱਗੀ ਰਹੇ। ਹਰ ਗੱਲ ਵੱਚਿ ਇਹ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਰੋਟੀ ਬੋਲਦੇ, ਆਪਣੇ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਜਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ - ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਹਰ ਗੱਲ ਵੱਚਿ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੀਨਾ ਸਮੇਂ ਫੁਰਸਤ ਮਲਿਓ ਜਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਾਦ ਤੋਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੋਗੇ। 8 ਘੰਟਾ ਕਰਮ ਦੇ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਹੈ। ਵਚਿ- ਵਚਿ ਵੀ ਇਕੱਠੇ ਵੱਚਿ ਜਾਕੇ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਚਿ ਵੀ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨਗੇ ਤਾਂ ਕਲ ਸੁਣਨਗੇ। ਬਾਪ ਸਵਰਗ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵੱਚਿ ਸੀ ਹੁਣ ਫਰਿ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਫਰਿ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਲਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵੱਚਿ ਹੀ ਹਨ। ਵੇਖੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੁਸਲਮਾਨ ਲੋਕ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਸੈਂਟਰ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ ਜਾਦ ਕਰੋ। ਸੱਖਿ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕ੍ਰਸ਼ਿਚਨ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅੰਗੋ ਚੱਲਕੇ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਹੈ ਕਢਿਕਾ ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਸਹਜਿ ਜਾਦ ਅਤੇ ਸਹਜਿ ਵਰਸਾ ਬਾਪ ਦਾ। ਪਰ ਪਵਿਤਰ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਦੇ ਦਾਨ ਤਾਂ ਛੁਟੇ - ਗੁਰਹਣਿ। ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਤੇ ਰਾਹੁ ਦਾ ਗੁਰਹਣਿ ਹੈ ਫਰਿ ਬ੍ਰਾਹਮਿਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ। ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ। ਪਹਿਲੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਿਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ। ਫਰਿ ਸ਼ੁਕ੍ਰ ਦੀ ਦਸ਼ਾ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀਆਂ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਿਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ, ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀਆਂ ਤੇ ਸ਼ੁਕ੍ਰ ਦੀ ਦਸ਼ਾ। ਕਹਾਂਗੇ। ਫਰਿ ਦਸ਼ਾ। ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਖਰਾਬ ਹੈ ਰਾਹੁ ਦੀ ਦਸ਼ਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਿਪਤੀ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਸ਼ਾ ਹੈ ਵਰਕਿਸ਼ਪਤੀ ਦੀ। ਵਰਕਿਸ਼ਪਤੀ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਿਪਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ੁਕ੍ਰ ਦੀ ਦਸ਼ਾ। ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਰਾਹੁ ਦੀ ਦਸ਼ਾ। ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਿਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ। ਬੈਠਦੀ ਹੈ। ਸਰਿਫ ਵਰਕਿਸ਼ਪਤੀ ਨੂੰ ਜਾਦ ਕਰੋ, ਪਵਿਤਰ ਬਣੋ, ਬਸ। ਅੱਛਾ।

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਤਮ - ਅਭਿਆਸੀ ਬਣਨ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ ਕਰਨੀ ਹੈ । ਦੇਹ ਦਾ ਹੰਕਾਰ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਮਹਿਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ ।
2. ਸਤਿਜੁਗੀ ਰਜਾਈ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮੈਨਰਸ ਰਾਜਲ ਬਨਾਉਣੇ ਹਨ । ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਚਲਣ ਹੈ । ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਨਾਲ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਕਿ ਬਣੇਗੇ ।

ਵਰਦਾਨ:- ਭੋਲੇਪਨ ਦੇ ਨਾਲ ਆਲਮਾਇਟੀ ਅਥਾਰਟੀ ਬਣ ਮਾਇਆ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸਵਰੂਪ ਭਵ:
ਕਦੀ - ਕਦੀ ਭੋਲਾਪਨ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ । ਸਰਲਤਾ, ਭੋਲਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ । ਪਰ ਇਵੇਂ ਭੋਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣੋ ਜੋ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ । ਸਰਲਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਉਣ ਅਤੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ । ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਭੋਲੇਨਾਥ ਦੇ ਨਾਲ ਆਲਮਾਇਟੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਭੋਲੇਪਨ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਸਵਰੂਪ ਵੀ ਬਣੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦਾ ਗੋਲਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ, ਮਾਇਆ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਜਾਏ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਲਵੇਗੀ ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਦਾ ਝੰਡਾ ਲਹਰਾਓ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤਖਤਾ ਦਾ ਝੰਡਾ ਲਹਰਾ ਜਾਵੇਗਾ ।
